

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

15 березня 2021 року

№ 132-р/з

щодо окремих питань процедури звільнення державного службовця за ініціативою суб'єкта призначення

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) НАДС роз'яснює.

Законом України від 23 лютого 2021 року № 1285-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення проведення конкурсів на зайняття посад державної служби та інших питань державної служби», який набрав чинності 06 березня 2021 року, внесено зміни до Закону, згідно з якими виключено статтю 87¹ Закону, а також викладено в новій редакції частину третю статті 87 Закону.

Наразі частина третя статті 87 Закону передбачає, що суб'єкт призначення або керівник державної служби попереджає державного службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів.

Одночасно з попередженням про звільнення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті *суб'єкт призначення або керівник державної служби пропонує державному службовцю іншу рівнозначну посаду державної служби або, як виняток, нижчу посаду державної служби відповідно до професійної підготовки та професійних компетентностей*. При цьому враховується переважне право на залишення на роботі, передбачене законодавством про працю.

Державний службовець звільняється на підставі пункту 1 частини першої цієї статті у разі, коли відсутня можливість запропонувати відповідні посади, а також у разі його відмови від переведення на запропоновану посаду.

Таким чином, оновлені положення частини третьої статті 87 Закону з 06 березня 2021 року передбачають обов'язок суб'єкта призначення або керівника державної служби в державному органі одночасно з попередженням про звільнення на підставі пункту 1 частини першої статті 87 Закону *пропонувати державному службовцю відповідну посаду з урахуванням положень абзацу другого частини третьої статті 87 Закону*.

У рішенні Конституційного Суду України від 09 лютого 1999 року № 1-рп/99 у справі за конституційним зверненням Національного банку України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України (справа про зворотну дію в часі законів та інших нормативно-правових актів) зазначено, що за загальновизнаним принципом права закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. Цей принцип закріплений у частині першій статті 58 Конституції України, за якою дію нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Зважаючи на викладене, процедура вивільнення, розпочата і не завершена до набрання чинності Законом України від 23 лютого 2021 року № 1285-ІХ «Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення проведення конкурсів на зайняття посад державної служби та інших питань державної служби», завершується згідно із законодавством, яке діяло на момент початку такої процедури. Тобто, якщо державного службовця в установленому порядку повідомлено про звільнення на підставі пункту 1 частини першої статті 87 Закону і таке звільнення не відбулось до 06 березня 2021 року, суб'єкт призначення або керівник державної служби не має обов'язку пропонувати цьому державному службовцю іншу посаду відповідно до чинної частини третьої статті 87 Закону.

Водночас, державний службовець, в тому числі якого попереджено про звільнення, з урахуванням його професійної підготовки та професійних компетентностей може бути переведений без обов'язкового проведення конкурсу на іншу посаду державної служби в порядку, визначеному статтею 41 Закону.

Окремо повідомляємо, що роз'яснення міністерств, інших центральних органів виконавчої влади мають лише інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

Голова

Наталія АЛЮШИНА